

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 polegające na tym, że Izba Odwoławcza i) nie zbadała podobieństwa znaków towarowych biorąc pod uwagę ogólne wrażenie wywierane przez wcześniejszy znak towarowy oraz ii) nie uwzględniła współzależności odpowiednich czynników, zwłaszcza niewielkiego podobieństwa towarów, przy dokonywaniu oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — SOZA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-413/08)

(2008/C 301/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciel: M. Favart, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC); oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC), a w szczególności jej art. 3, w którym Komisja uznała, że członkowie CISAC⁽¹⁾ z terenu EOG uczestniczyli w uzgodnionych praktykach stanowiących naruszenie art. 81 WE i art. 53 EOG, polegających na koordynowaniu terytorialnych rozgraniczeń wzajemnych upoważnień do reprezentacji, udzielanych sobie przez członków w sposób powodujący ograniczenie licencji do terytorium krajowego każdej z organizacji zbiorowego zarządzania.

Na poparcie swych roszczeń strona skarżąca podnosi, że:

- i) rozgraniczenie zakresów terytorialnych przewidziane w umowach o wzajemnej reprezentacji nie jest skutkiem uzgodnionych praktyk, oraz
- ii) tytułem ewentualnym, jeśli rozgraniczenie zakresów terytorialnych zostałyby uznane za uzgodnioną praktykę, nie skutkuje ona ograniczeniem konkurencji w rozumieniu art. 81 WE.

W ramach swego pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w ocenie i naruszyła art. 81 WE, jak również art. 253 WE, uznając, iż równoległe rozgraniczenie terytorialne przewidziane we wzajemnych umowach o reprezentację zawartych przez skarżącą z innymi członkami CISAC z terenu EOG jest skutkiem uzgodnionych praktyk, mimo iż w decyzji nie przedstawiono żadnych dowodów na okoliczność istnienia takich uzgodnionych praktyk.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że zarzucane jej uzgodnione praktyki dotyczące stosowania rozgraniczeń terytorialnych nie są niezgodne z prawem, gdyż dotyczą one formy konkurencji, która nie zasługuje na ochronę. Skarżąca twierdzi ponadto, że nawet gdyby uznano, że zarzucane jej uzgodnione praktyki skutkują ograniczeniem konkurencji, nie stanowią one naruszenia art. 81 ust. 1 WE, gdyż są one konieczne i proporcjonalne do ich uzasadnionego celu.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Konfederacja Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2008 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-426/08)

(2008/C 301/94)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: P.Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich